Gebze İşçi Bülteni

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

İşçi Bülteni Özel Sayı:544

Mart 2010 * gebzeiscibulteni@gmail.com

Geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı;

TEK-EL ruhuyla Genel Grev- Genel Direnişi yükseltelim!

Bugün örgütlü- örgütsüz tüm işçilerin en önemli sorunlarından biri işsizlik ise diğeri de güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya mahkum edilmektir. Patronlar iş güvencesini ortadan kaldırmak. kazanılmış hakları gaspetmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. İşbirlikçi AKP hükümeti ise bu konuda elinden gelen tüm desteği onlara sunmaktadır.

İşçi sınıfı uzun bir dönemdir kazanılmış hakların gaspına karşı uzun soluklu ve militan tepkiler veremiyor, mevzi direnişlerle taleplerini dile

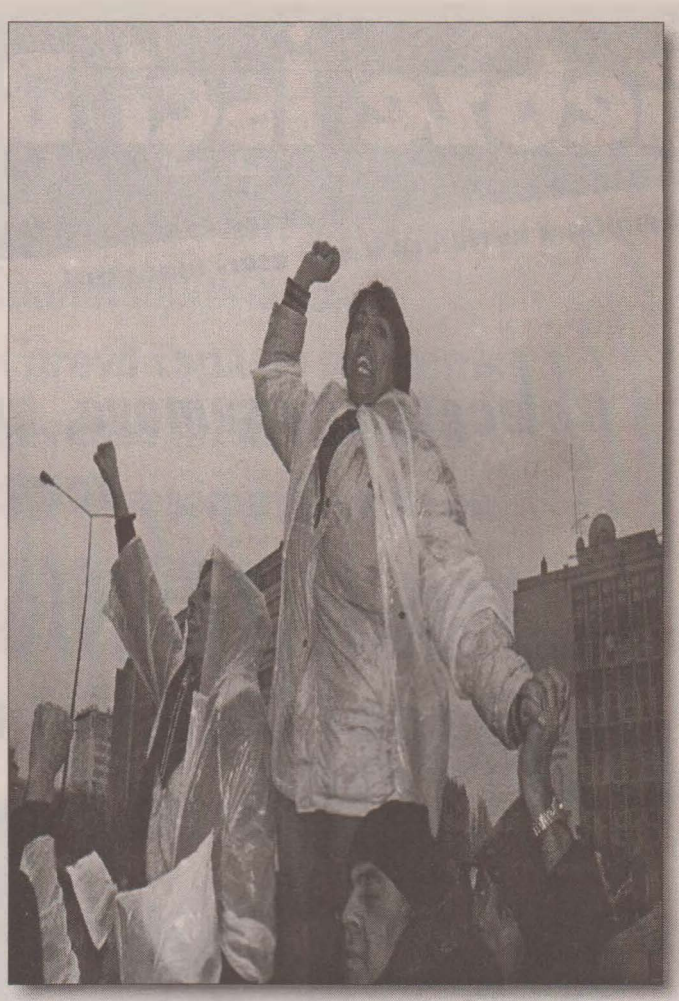
getiriyordu. Parçalı tepkiler ülkenin gündemini değiştirmeye yetmiyordu. Ta ki, direniş ve fabrika işgalleri başlayana ve sonunda TEKEL direnişi ile taçlanana kadar. 78 gün süren TEKEL direnişi, sınıf hareketinin uzun süredir içinde bulunduğu olumsuz havayı dağıttı.

TEKEL işçilerinin mücadelesi 4/C olarak bilinen ve sendikal örgütlülüğü, iş güvencesini ve kazanılmış sosyal hakları ortadan kaldıran uygulamaya karşı yükseldi. İşçiler, hak ve talepleri doğrultusunda iki buçuk ayı aşkın süre boyunca Ankara sokaklarını direniş alanına çevirdiler.

Ancak sendika bürokratları direniş mevzisini terk etmenin, direnişi zamana yayarak bitirmenin adı olan Danıştay kararına yaslanarak çadırları söktüler, işçileri geri gönderdiler. Danıştay kararını ise "kazanım" olarak işçilere yutturmaya çalıştılar. Türk-İş ve Tek Gıda-İş bürokratları yaptıkları açıklamalarla "1 Nisan'da Ankara'da" olacaklarını, talepleri karşılanıncaya kadar eylemlerine devam edeceklerini ilan ettiler. Aynı zamanda Türk-İş, DİSK, KESK ve Kamu-Sen, henüz TEKEL direnişi sürerken 22 Şubat'ta bir araya gelerek günü geçiştiren, mücadeleyi 26 Mayıs günü "genel eylem" sürecine öteleyen bir kararın altına imza atmış oldular.

1 Nisan ile 26 Mayıs tarihleri arasında 1 Mayıs gibi sınıf mücadelesi açısından önemli bir gün daha bulunmaktadır. 1 Mayıs'ın ise güçlü bir genel grev, genel direniş çağrısı ve hazırlığı olması bakımından ayrı bir önemi bulunmaktadır.

Bugünden itibaren TEKEL işçileri de dahil olmak üzere sınıfın en temel hak ve özgürlükleri uğruna tüm öncü işçi ve emekçilerin, DİSK, KESK ve Türk-İş içerisinde ilerici iddialar taşıyan tüm unsurların, devrimci güçlerin, siyasal öznelerin, meslek örgütlerinin, özetle tüm emek güçlerinin genel grev ve direnişi hayata geçirmek için azami bir çaba içerisine girmeleri gerekmektedir. Bunun için de fabrika ve işyerlerinde, sendikalarda,

bölgelerde 26 Mayıs sürecini örgütleyecek, mücadeleyi tabana yayacak, örgütlü-örgütsüz tüm işçi ve emekçileri harekete geçirmeyi hedefleyecek, işçilerin söz, yetki ve karar hakkına sahip oldukları grev ve direniş komiteleri oluşturulması gerekmektedir.

26 Mayıs'a kadar mücadele merkezi ve yerel ilişkisi kurularak, fabrika fabrika taban örgütlülükleri oluşturularak, işyerleri eylem alanlarına çevrilerek, güçlü bir ön hazırlık yapılarak örgütlenemezse Tekel direnişiyle yeni bir moral güç kazanan sınıf ve kitle hareketi güçlenemez. 26 Mayıs genel grev kararının altının doldurulması başka türlü sağlanamaz. Sınıf mücadelesini geliştirme iddiası taşıyan tüm samimi unsurların, emek güçlerinin, devrimcilerin önümüzdeki dönem yükleneceği ana halka geleceksiz yaşamaya, güvencesiz çalışmaya karşı genel grev ve direnişi örgütlemek olmalıdır.

Gebze Sendikalar Birliği saldırılar karşısında sınıfta kalmıştır!

26 Mayıs genel eylemi Sendikalar Birliği için de sınav olacaktır!

78 gün süren Tekel direnişi, bizzat sendika bürokratları tarafından sona erdirildi. Danıştay kararına dayanarak Ankara'daki direniş mevzisi dağıtılırken, işçiler de yeni eylem biçimleri geliştirileceği gerekçesiyle evlerine geri gönderildiler.

78 gün boyunca Tekel işçileri kararlılıkla direnişlerini sürdürürken güçlü bir sınıf dayanışmasına ihtiyaç duydular. Direnişin kazanımla sonuçlanması için diğer sınıf bölüklerinin desteğini beklediler. "Genel grev" talebini yükselten işçiler, 4 Şubat günü gerçekleştirilen "uyarı grevi"nin bizzat sendikalar tarafından boşa düşürülmesi sonucu moral bozukluğunu yaşadılar. 4 Şubat eyleminin başarısız tablosuna rağmen, "genel grev" şiarını yükseltmeye devam ettiler.

Yine sendikal konfederasyonlar, 22 Şubat günü gerçekleştirdikleri toplantı ile direnişi boşa düşürmek amacıyla 1 Nisan eylemi ve sonrasında 26 Mayıs için genel eylem kararı almış bulunuyorlar. Önümüzdeki süreç, konfederasyonların aldıkları kararların ne kadar arkasında durduklarının sınanacağı bir süreç olacaktır.

Tekel işçileri ile dayanışmak amacıyla Gebze Sendikalar Birliği de iyi bir pratik sergilememiştir. Bırakalım 4 Şubat uyarı grevine aktif olarak katılmayı, Tekel işçilerinin direnişini Gebzeli işçi ve emekçilere taşımak, Tekel işçileriyle dayanışmayı örgütlemek için ciddi bir çabanın içine girmemiştir.

Bu tablonun gerisinde sendikal bürokrasinin sınıfın talepleri uğruna mücadeleden uzak tablosu olduğu kadar, Sendikalar Birliği'nin temel bir bileşeni olan Hak İş'in sendikal rekabet sonucu ve AKP hükümetinin arka bahçesi olmasından dolayı Tekel direnişiyle dayanışmadan uzak durması da yatmaktadır. Sendikalar Birliği bu süreçte ortak bir tutum alamamış, gerçekleşen çok sınırlı eylemlere ise parçalı bir katılım sergilemiştir.

Gebze Sendikalar Birliği'nin süreç karşısında ataleti yalnızca Tekel direnişi ile sınırlı değildir. Kriz ile birlikte işçi kıyımlarının en yaygın yaşandığı alanlardan biridir Gebze. Geride bıraktığımız süreçte binlerce işçi işten atılırken, sendikal örgütlülüğü hedefleyen saldırılar yaşanırken Gebze Sendikalar Birliği dişe dokunur bir tutum sergilememiştir. Son olarak 45 günü geride bırakan Akkardan direnişine karşı tutumu dahi ortadadır.

Bugün 1 Nisan eyleminin ardından 1 Mayıs ve ardından 26 Mayıs genel eylemi bulunmaktadır. Gebze Sendikalar Birliği de 26 Mayıs "genel eylemi"nin kararının arkasında durmalı, 26 Mayıs eyleminin örgütlenmesi için bugünden hazırlıklara başlamalıdır.

Başta 4/C'nin geri çekilmesi olmak üzere güvencesiz çalışmaya karşı yasa ve uygulamaların geri çekilmesi amacıyla gerçekleşecek genel eylemin örgütlenmesi için toplantı, eylem ve etkinliklerle vb. araç ve yöntemlerle güçlü bir ön hazırlık süreci örülmelidir. Grev ve direniş komiteleri kurarak 26 Mayıs eylemine bugünden hazırlanılması için çaba harcamalıdır.

Akkardan'da direniş var...

Birleşik Metal İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Akkardan'da yaşanan işçi kıyımının ardından işçiler 45 gündür fabrika önünde direnişi sürdürüyorlar.

Akkardan patronu kriz bahanesiyle bir süre önce işçilere yönelik saldırıya geçti. 400 kişinin kadrolu olarak çalıştığı fabrikada ilk olarak sözleşmeli çalışan 79 işçi işten çıkartıldı. Bu süreçte Akkardan patronu kısa çalışma ödeneğinden faydalanmak için başvuruda bulundu.

Bilindiği gibi kısa çalışma ödeneğinden 6 aylık sürelerle 2 defaya mahsus faydalanılabiliyor. Akkardan patronu da yaklaşık bir sene kısa çalışma ödeneğinden faydalandı. İkinci 6 ayın dolmasına 1 ay kala 28 Ocak'ta 96 işçi idari izne çıkartıldı. 29 Ocak'ta ise işçilerin eline işten çıkartıldıklarına dair tebligatlar ulaştı. İşten çıkarma kararının ardından işçiler sendikayla birlikte direnişe başlama kararı aldılar. Direnişin 2. gününde patronun talebi ile bir görüşme gerçekleşti. Görüşmede tazminatların verileceği ifade edilmesine rağmen işçiler işe geri dönme talebiyle direnişi sürdürme kararlılığı gösterdiler.

Akkardan işçileri 45 gündür fabrika önünde direnişi sürdürüyorlar. Ancak ne yazık ki Akkardan'da üretim devam ediyor. Akkardan işçileri, üretimden gelen gücü kullanmadıkça, Akkardan patronunu can damarından vurmadıkça, sınıf dayanışması büyütülmediği sürece direnişin kazanımla sonuçlanması zor olacaktır.

İşçi sayısının yoğun, sendikalı işçilerin ağırlık taşıdığı bölgemizde Akkardan işçileriyle dayanışma yetersiz kalmaktadır. Başta bölge işçilerinin örgütlü gücü olan Gebze Sendikalar Birliği olmak üzere bölgede bulunan tüm işçi ve emekçilerin, ilerici ve devrimci güçlerin Akkardan işçileri ile dayanışmayı yükseltmesi gerekmektedir.

Metal İşçileri Birliği'nden Akkardan ziyareti

Direnişte olan Akkardan işçilerine destek ziyaretleri sürüyor. Metal İşçileri Birliği 12 Mart günü direnişçi işçileri ziyaret ederek "Direnişiniz direnişimizdir!" dedi.

Feniş fabrikasının önünde bir araya gelen metal işçileri burada pankart açıp kortej oluşturarak sloganlar eşliğinde direniş alanına doğru yürüyüş gerçekleştirdiler. Fabrika önünde bekleyen Akkardan işçileri MİB'i alkışlarla karşıladılar.

Ziyarette Metal İşçileri Birliği adına bir konuşma yapıldı. Akkardan direnişinin anlamı üzerinde duran MİB temsilcisi çalışma yürütülen alanlarda bu direnişin sesini yayacaklarını belirtti. TEKEL işçilerinin açmış olduğu mücadele yolunda ilerlemenin kazanmanın biricik şartı olduğu söyledi.

Konuşmada ayrıca sendika bürokrasisinin ve diğer gerici eğilimlerin mücadelenin önünde bir engele dönüşmesine karşı tek çözümün taban inisiyatifinin güçlendirilmesi olduğu ifade edildi. İşçilerin gerici eğilimlerin önünü alacak taban inisiyatifleri oluşturması gerektiği belirtildi.

Ziyaret boyunca "Akkardan işçisi yalnız değildir!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Direne direne kazanacağız!" sloganları atıldı.

"Sendikalar işçilerin taleplerine sahip çıkmalı, direnişlere ve eylemlere etkin katılım sağlamalı..."

Merhaba arkadaşlar,

Biz işçiler, çalışma yaşamında bir çok sorun yaşıyoruz. Bu sorunlardan biri de örgütlü olduğumuz sendikaların işçilerin mücadelesine yeterince sahip çıkmamasıdır. Çelik-İş Sendikası'nda örgütlü bir metal işçisi olarak sendikanın varolan direnişlere, eylemlere yeteri kadar önem vermediğini düşünüyorum.

Gebze'de sözde eylemlere ve direnişlere duyarlılığı arttırmak, ön açıcı olmak için kurulan Gebze Sendikalar Birliği, direnişlere kayıtsız kalıyor. Düzenlenen bir kaç göstermelik eylem bile duyurusu yapılmadan, tabiri caizse işçilerden bağımsız gerçekleşti. Bir demokratik birlikten bahsediyorlar, sözde hak arama mücadelesinde tek yumruk gibi gözüküyorlar. Oysa tam tersine yukarıda kendi dar çıkarları uğruna ayrışma yaşıyorlar. Örneğin Tekel direnişi ile dayanışına amacıyla DİSK ve KESK meşaleli yürüyüş yaparken, Çelik-İş temsilciler düzeyinde destek vermiştir. Ne acıdır ki, Çelik-İş'in hiç bir işçisi bu eylemin bir parçası değildir.

Buna rağmen bu nasıl hak arama anlayışı diye soran olmuyor. Yanı başımızda Akkardan direnişi var, ama buraya bile sınırlı ziyaretler yapılıyor. İşçiler orada direnişteler ama eylemleri sanki çadıra hapsedilmiş. Oraya giden sendika ağaları "bu eylemi nasıl başarıya ulaştırırız, işçilerin mağduriyetini nasıl gideririz" diye düşünmüyorlar.

Sendikaların Tekel direnişindeki tutumlarını gördük. Hak-İş'e bağlı Çelik-İş hiçbir eyleme destek vermedi, bir bakıma sınıfa ihanet etti. Bu iki yüzlülüktür. Bize düşen görev bunu teşhir etmektir. Akkardan'a iki kere ziyaret düzenlediler, kuşkusuz bu anlamlı ancak Tekel direnişi karşısındaki tutuma ne demeli?

Gebze Sendikalar Birliği ve bağlı sendikalar, işçilerin taleplerine sahip çıkmalı, varolan direnişlere ve eylemlere daha etkin katılım sağlamalıdır.

Çelik İş'te örgütlü bir işçi

Birlikte hareket ederek gücümüze güç katabiliriz...

Merhaba işçi kardeşlerim,

Krizin faturasının bizlere ödettirildiği bir dönemden geçiyoruz. Patronlar krizi bahane ederek bizleri sefalete mahkum ediyorlar. Bu da yetmiyor, en temel hakkımız olan sigortamızı kesiyorlar ve yasal hakkımız olan sendika hakkımızı bile engellemeye çalışıyorlar. Yanı başımızda Akkardan duruyor. Sinter Metal, Çimen Tekstil gibi fabrikalarda örgütlülüğe bir saldırı var. Yani sendikayı kabul etmeyen ve mümkün olduğunca tasfiyeye dönük saldırılar mevcut. Görüyoruz ki patronlar bizim birlik ve dayanışına içinde olmamızdan korkuyorlar. Çünkü birlikte davrandığımız koşullarda patronların saldırılarını püskürtebileceğimizi biliyorlar.

İşçi kardeşlerim,

Ben de sizin gibi birçok sorunla karşı karşıyayım. Krizden bir şekilde etkilendim, işten atıldım. Aylarca iş aradım. Bulduğumda ise sevineyim mi, üzüleyim mi şaşırdım. Çalışına şartlarının ağır, ücretlerin düşük olduğu, işe giriş çıkış saatlerinin patronun insafına kaldığı gıda sektöründe bir fabrikada çalışmaya başladım.

Ancak şunu biliyorum ki, tüm olumsuz koşullara rağmen, bir iken iki olabilir, birlikte hareket ederek gücümüze güç katabiliriz. Tekel işçileri bize yol gösterdi. Gece gündüz direnerek direniş yerini okul haline getirdiler. Bizler de bulunduğumuz her fabrikayı, işyerini patronların saldırılarına karşı direniş yeri haline getirmeliyiz.

Gıda sektöründe çalışan bir işçi

Petrol İş Sendikası'ndan "Sendikalı Ol!" kampanyası

Petro- kimya sektöründe örgütlenen Petrol- İş Sendikası, geçtiğimiz günlerde "Sendikalı Ol!" kampanyasını Gebze'de de başlattı. Kampanyanın amacı, anayasal hak olan sendikalaşmanın önündeki engellere dikkat çekmek, örgütlenmenin meşruluğunu anlatmaktır. Bu kapsamda, Gebze Cumhuriyet Meydanı'nda açılan stantta çalışmaların duyurusu yapılmış, işçi ve emekçiler sendikalarda örgütlenmeye çağrılmıştır. Radyo spotları, televizyon reklamları, basın açıklamaları, bildiri, ozalit, afiş gibi propaganda araçları kullanılarak, Gebze'deki on binlerce örgütsüz işçiye "sendikalı ol" denmiştir.

Örgütlü işçiden öcü gibi korkan patronlar, sendikaları da istemiyorlar. Sendikaya üye olan işçileri ya işten atıyor ya da baskı yoluyla sindirip istifa ettirmeye çalışıyorlar. Birlikler, sendikalar, dernekler, odalar vb. birçok biçimde örgütlenen patronlar sınıfı, sıra işçilere geldiğinde, uygulamadıkları baskı, yapmadıkları tehdit, başvurmadıkları oyun ve hile kalmıyor.

Peki, işçilerin sendikal örgütlülüğü neden bu kadar önemlidir? Patronlar, işçilerin sendikalı olmasına neden bu kadar tahammülsüzdür? Sendikalı olmak yalnızca bir kağıda imza atmaktan ımı ibarettir?

Sendikalı olmak, her şeyden önce, patronlar karşısında birleşmiş, örgütlenmiş işçi olmak demektir. Sendikalı olmak, işçilerin memleket, mezhep, ulus, cins gibi yapay ayrımlarla bölünmesinin önüne geçmektir. Ama en önemlisi, işçilere bir hiçmiş gibi davranıp, onları pervasızca sömüren patronlara karşı sınıf bilinci kuşanarak bir güç olduğunu göstermektir.

Ancak bugün gerek patonların saldırıları, gerek sendika bürokratlarının uzlaşmacı/ihanetçi tutumları sonucu sendikalaşmak kadar sendikal örgütlülüğü korumak da büyük önem taşımaktadır. Sınıfın güçlü bir iç örgütlülük yaratmasının yolu taban örgütlülüklerinin oluşturulmasından geçmektedir.

Gebze İşçi Bülteni olarak biz de tüm işçileri sendikalarda örgütlenmeye, sendikalarda güç olmaya, tabanda örgütlülükleri yaratmaya çağırıyoruz. Çünkü hiçbir yol, örgütlenip hep birlikte davranmak kadar sorunlarımıza çare olamaz. İşte bu nedenle sorunlarımızın çözümü örgütlü gücümüzde ve birliğimizde yatmaktadır.

İşçi kadınlar Gebze'de 8 Mart'ı kutladı...

8 Mart'ın 100. yılında Dünya Emekçi Kadınlar Günü, Gebze'de yapılan basın açıklaması ile kutlandı.

Gebze Sendikalar Birliği ve Gebze Emekçi Kadın Platformu tarafından gerçekleştirilen açıklama 8 Mart Pazartesi günü Cumhuriyet Meydanı'nda yapıldı. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı açıklamaya Mecaplast, Süperplast, Sarkuysan fabrikalarından işçiler de destek verdi.

Eğitim Sen Gebze Şubesi Kadın sekreteri Serap Büyük tarafından yapılan açıklamada "Eşit işe eşit ücret!", "Herkese iş, tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı!"nın tanınması gerektiği ifade edildi. İşyerinde tacize yönelik koruyucu tedbirlerin alınması talebinin de dillendirildiği basın açıklaması sloganlarla son buldu.

Binlerce emekçi 8 Mart'ın 100.yılında Kadıköy'de buluştu...

"New York'tan Tekel'e direnişçi kadınlar yol gösteriyor!"

8 Mart'ın sınıfsal ve tarihsel özüne sahip çıkan ilerici ve devrimci kurumlar 7 Mart günü Kadıköy'de miting gerçekleştirdi.

Coşkulu sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüşte en önde *"100. yılında Şan olsun 8 Mart'ı yaratanlara! New York'tan Tekel'e direniş sürüyor, mücadele büyüyor!"* şiarlı pankart açıldı. Kortejlerde genel olarak kadınların mücadele içerisinde olduğu ve mücadele ile özgürleşeceğini vurgulayan pankart ve dövizler taşındı. Bir çok kortejde Tekel direnişçisi kadınlar, atılan sloganlarla selamlanırken, dövizlerde de Tekel direnişi öne çıktı.

Miting programı, saygı duruşunun ardından örgütleyici kurumlar adına hazırlanan ortak metnin okunmasıyla devam etti. Ardından sanatçı Pınar Sağ sahne aldı. Punar Sağ'ın ardından ise Güler Zere'nin gönderdiği meaj kürsüden okundu.

Direnişçi işçilerin söz aldığı bölümde Entes direnişçisi Gülistan Kobatan, Sinter Metal direnişçisi Lale Balta, eşi tersane işçisi olan Kerime Aydın konuştu. Konuşmaların ardından Tekel işçilerinin gönderdiği mesaj kürsüden okundu.

Esenyurt İşçi Kültür Evi Tanyeri Şiir Topluluğu'nun dinletisinin ardından, miting Grup Gece Tutuştu'nun söylediği türkü ve marşlar eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

Emekçi Kadın Komisyonları'ndan 8 Mart'ın 100. yılında..

Emekçi Kadın Buluşması....

Emekçi Kadın Komisyonları, 28 Şubat Pazar günü *"100. yılında şanolsun 8 Mart'ı yaratanlara... New York'tan Tekel'e direnişçi kadınlar yol gösteriyor!"* şiarıyla etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlikte, saygı duruşunun ardından 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün sınıfsal özü ve tarihsel anlamı aktarıldı. Ardından söz alan Emekçi Kadın Komisyonları temsilcisi, sınıfların ortaya çıkması ve mülkiyetin erkeklerin tekeline geçmesiyle kadının ezilen cins konumuna düştüğünü ifade etti. Konuşmanın devamında emekçi kadınlara mücadele çağrısında bulundu.

Konuşmanın ardından Şair Rahime Henden, şiirlerini etkinliğe katılanlarla paylaştı. Sefaköy İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu'nun sergilediği "Gülsüm" adlı skeç ise ilgiyle izlendi.

Verilen aranın ardından Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu temsilcisi bir konuşma yaptı. Konuşmada sınıf mücadelesinin büyütülmesinde kadın- erkek elele verilen örgütlü mücadelenin temel çözücü noktada olduğunun altı çizildi.

Esenyurt İşçi Kültür Evi Tanyeri Şiir Topluluğu'nun sunduğu şiir dinletisi ile devam eden etkinlik programında direnişçi kadınlar için bir kürsü oluşturuldu. Bu bölümde eski Cibali Tekel işçisi şair Rahime Henden, DESA direnişçisi Emine Aslan, Sinter Metal direnişçisi Murat Öğütçü'nün eşi ve Entes direnişçisi Gülistan Kobatan söz alarak kitleyle düşüncelerini paylaştılar.

Direnişçi kadınların yaptıkları konuşmaların ardından Sefaköy İşçi Kültür Evi'nden bir kadın arkadaşın kızıl bayraklarla yaptığı "Sokak dansı" büyük bir ilgiyle izlendi. Dans gösterisinin ardından müzik dinletisi sunuldu. Hep bir ağızdan türkü ve marşlar söylendi. 150 kişinin katıldığı etkinlikte "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!", "Kadınlar sokağa, eyleme, özgürleşmeye!", "Kadınlar partiye, devrime, sosyalizme!" sloganları atıldı.

*** 4/C'nin iptal edilmesi,**

*** "Kiralık işçilik" uygulaması ve taşeronlaştırma girişimlerine son verilmesi,**

*** Esnek çalışmanın kaldırılması,**

*** Kamu çalışanlarının grevli toplu iş sözleşmeli sendika hakkının güvence altına alınması,**

*** Asgari ücretin insanca yaşamaya yetecek bir seviyeye çıkarılması,**

*** Sosyal hakların ve iş güvencesinin sağlanması için;**

1 MAYIS'tan 26 MAYIS'a

GENEL GREV
GENEL DİRENİŞİ

örgütleyelim!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 544 * Fiyatı: 25 YKr * Mart 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten ÖZDOĞAN *
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk. No 5 Daire 3 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat / İST
Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi C Blok No 242 Topkapı-İST. Tel: 0 212 577 54 92